

La Xina a Xile

El nou Govern de Xile del president Piñera mira més cap a la Xina que cap a Europa, fins fa poc el seu principal soci i referent comercial

La setmana abans de Nadal sis diputats de la Comissió de Comerç Internacional del Parlament Europeu hem estat uns dies a Xile de viatge oficial. Hem volgut esbrinar rasons per les quals el Govern del president Piñera té aturades des del juny passat les rondes negociadores per actualitzar els acords comercials entre la UE i Xile.

Xile és, sens dubte, el país més endreçat de l'Amèrica llatina. El ministre de Minería, Baldo Prokurica, ens diu que el principal fonament de la prosperitat econòmica del país és el respecte dels contractes firmats i evitar la morositat en els pagaments, autèntic càncer que provoca arreu tancament de pimes solvents per falta de cobrament puntual de les factures.

"Xile sempre ha complert els seus contractes i per això mai no hem tingut conflictes als tribunals internacionals". És clar que les ingents reserves de coure del país hi ajuden. Però també Venezuela té petroli i Argentina minerals, aigua i terra fèrtil sense límits i bé que fracassen periòdicament en crisis profundes que arruïnen les classes mitjanes i condemnen a la misèria les classes populars: l'autèntica variable clau és la qualitat de les institucions econòmiques i la seva eficàcia en la lluita contra la corrupció.

El ministre d'Agricultura, Antonio Walker, ens fa entreveure que la Xina és el principal interès de Xile: el 25% del comerç exterior del país ja és amb el gegant asiàtic i creix ràpidament, més que el comerç amb els Estats Units (18%) i la UE (17%). Les innovacions recents en el transport de fruita fresca han abaratit substancialment el cost del transport: les

cireres, per exemple, han baixat de 24\$ la caixa en avió a 2\$ en vaixell, gràcies a bosses de plàstic que alliberen CO2 i aguanten la fruita fresca 6 setmanes (Xina és a 30 dies en vaixell de Xile).

L'actual Govern de dretes de Xile no amaga la seva clara orientació *pro-business* i el president Piñera és propietari de la companyia aèria Latam, entre molts altres negocis. Tot i créixer econòmicament amb força, les desigualtats socials augmenten en un país que té una molt desigual distribució de la renda.

La ministra de Medi Ambient, Carolina Schmidt, però, ens mostra els notables avenços en energia renovables i els ambiciosos compromisos amb el medi ambient del país. Tornada fa poc de la cimera de Polònia, detalla el canvi climàtic a Xile i posa exemples de la sequera que fa vuit

anys pateix el país, amb incendis forestals creixents i accentuacions de les tempestes extremes.

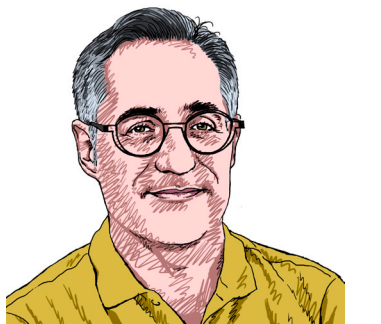
A Valparaíso, seu del Congrés i el Senat de Xile, ens entrevistem amb congressistes i senadors. El diputat xilè Pablo Lorenzini, que va ser president del Congrés, se m'adreça en un català excel·lent: va viure 10 anys a Barcelona.

En quasi totes les reunions el llaç groc que sempre porto evoca la situació de repressió que patim els catalans, ja que moltes de les persones amb què ens hem entrevistat han fet estades i/o estudis més o menys llargs a Barcelona. En aquest sentit, el ministre de Treball, Nicolás Monckeberg, em diu que "si tinguéssim temps aniríem a veure els barris populars i veuríem la gran quantitat de nens que juguen a futbol amb samarretes del Barça".

Al Ministeri d'Exteriors constatem com Europa es fa petita en les seves divergències estratègiques i com la Xina aprofita el buit de poder de Donald Trump en política exterior i comercial. Se'ns nota massa la pressa per tancar acords comercials abans del proper parlament europeu del mes de maig, en el qual previsiblement els partits proteccionistes d'esqueres i de dretes augmentaran amb força la seva representació.

La millor aportació d'Europa al món en els darrers 150 anys, però, continua essent el seu Estat del benestar, una voluntat de repartir una part notable de la riquesa que es crea fomentant la igualtat d'oportunitats. Ens costarà molt de mantenir.

Eurodiputat independent pel PDeCAT

RAMON TREMOSA